

קובץ
תוך הנחל

דיבורים נוראים ונפלאים שנאמרו
בשבת קודש פרשת נצבים - וילך תשס"ט

מפ"ק כ"ק הרה"צ מוהרא"ש שליט"א

יוצא לאור בימי חודש אלול תש"ע

תוך הנחל

ליל שבת קודש פרשת נצבים וילך ה'תשס"ט

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ה' המדבר מן הרחמנות של המנהיג האמיתי, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על כמה נקודות שבתורה זו של רביז"ל), כתיב (ישעיה מ"ט) כי מרחמם ינהגם, היינו מי שהוא רחמן, יכול להיות מנהיג, ורחמן כזה הוא רק משה רבנו, כי הוא היה מנהיג ישראל, והוא יהיה המנהיג לעתיד, כי "מה שהיה הוא שיהיה" וכו' (קהלת א), כי משה רבנו היה לו רחמנות באמת על ישראל, ומסר נפשו בשביל ישראל, והיה עוסק בישוּבו של עולם, שיהיה העולם מיושב מבני אדם, כי עיקר האדם הוא הדעת, ומי שאין לו דעת, אינו מן הישוב ואינו מכונה בשם אדם כלל, רק הוא בחינת חיה בדמות אדם, ומשה רבנו היה לו רחמנות, והיה עוסק בישוּבו העולם, שיהיה העולם מיושב וממולא מבני אדם, היינו בני דעה, ואפילו כשמגיע זמנו להסתלק, והנשמה עולה ומתדבקת במקום שעולה, בעולמות עליונים, אין זה תכלית ושלימות, שתהיה הנשמה רק דבוקה למעלה, רק עיקר השלימות של הנשמה היא, שבעת שהיא למעלה תהיה למטה גם-כן, על-בן צריך שישאיר אחריו ברכה, בן או תלמיד, כדי שישאר דעתו למטה גם-כן בעת שנסתלק למעלה, כי זהו עיקר השלימות, שישאר דעתו בעולם הזה גם בעת ההסתלקות, כשהנשמה עולה למעלה, וכל אדם יכול לקיים זאת, להעמיד תלמידים, כי כששנים מדברים יחד ביראת שמים, אזי כשאחד מאיר לחברו באיזה דיבור, נחשב חבירו אצלו בחינת תלמיד, על-בן צריך כל אחד לעסוק בזה-להכניס דעת ויראת שמים בחבירו, שעל-ידי-זה נעשה חבירו בחינת תלמיד אצלו, ואזי כשימלאו ימיו ויגיע זמן הסתלקותו, אזי יתלבש בזה הדיבור שהכניס בחברו, ויהיה נחשב כאלו הוא בעצמו ממש קיים בזה העולם וכו', עיין שם כל זאת בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה הצדיק האמת שהוא רחמן אמיתי, מוסר נפשו כל ימי חייו להוציא את ישראל מעוונותיהם, ולקרבתם אל השם יתברך, כי הוא יודע עוצם מעלת נשמתם, ואיך שבשורשם הם רחוקים לגמרי מעוון, ולכן עושה כל מיני פעולות שבעולם להאיר בהם

דעת האמת ולהוציא אותם מעוונותיהם, ולא רק בחיים חיותו עושה זאת, אלא אף גם לאחר הסתלקותו הוא עוסק בתיקונם, כי משאיר אחריו בנים ותלמידים שממשיכים את דעתו ודרכו הקדושות בעולם, ואלו התלמידים מוסרים מפה לאוזן את הדיבורים הנפלאים ששמעו ממנו לתלמידים אחרים, וכן מדפיסים ומפיצים את ספריו הקדושים בעולם, וכן מדור לדור, עד שיכולות כל נשמות ישראל שבכל הדורות לחזור אל השם יתברך על ידי הלימודים שלו, והדיבורים שלו קיימים לנצח, שזוהי כלליות התורה שנמסרה לנו על ידי משה רבינו, עליו השלום, שהדיבורים הקדושים שלו מסורים בידינו עד היום הזה, והם מחיים ומחזקים אותנו בכל הדורות, ולכן צריך כל אחד ואחד לחפש ולבקש אחר הדיבורים של הצדיקי האמת שנמצאים בכל דור ודור, כי יש בכל דור צדיקים אמיתיים שממשיכים דעתו של משה רבינו בעולם, וכדאיתא בתיקוני זוהר (תיקן ס"ט) אתפשמותא דמשה בכל דור ודור, וכן מצינו כמה פעמים בגמרא (שבת ק"א: ועוד), שקראו התנאים זה לזה "משה", ואמרו, משה, שפיר קאמרת, ועל ידי הדיבורים שלהם יכולים לצאת מכל מיני עוונות ולשוב בתשובה באמת, ולכן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת שבדור המקרב נשמות ישראל לאביהם שבשמים, כי על ידם תהיה לו תקוה טובה לתקן את הכל, ולהגיע אל תיקונו הנצחי בזה ובבא לנצח, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים ל"א) וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, ויש לדקדק, הרי הפסוק לא פירש כלל לאיפוא הלך משה, וכן מהו הקשר בין וילך משה לסוף הפסוק וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי וילך משה סובב והולך על הסתלקותו של משה, שהולך מכאן לשם, כמטייל ממקום למקום ומחדר לחדר, אבל כמו שכוחו גדול כאן כן כוחו גדול שם ועוד יותר, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חולק 1): גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, כי הדיבורים שלהם הולכים וכובשים את כל העולם, ומחיים נשמות ישראל בכל הדורות, שזהו וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, שאף על פי שהלך משה מכאן לשם, אבל הדיבורים שלו נשארו בין נשמות ישראל בכל הדורות, ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, "מאה ועשרים שנה" מרמזים על מאה ועשרים צירופי שם אלה"ם, שהם כלליות הדינים, הנוקמים מן אדם שסר מדרכי התורה, חס ושלום, ומשה רבינו היה עוסק כל ימיו להוציא ישראל מעוונותיהם ולהמתיק מדת הדין מעליהם, ולכן אמר בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, כי עסקתי כל ימי להמתיק את מדת הדין, לא אוכל עוד לצאת ולבא, כי כבר הגיע למדריגה עליונה שאי אפשר לו לצאת ממדריגתו הגדולה אל גשמויות עולם הזה, וכל עיקר קיומם של הצדיקים בעולם הזה הוא על דרך (יחזקאל א') רצוא ושוב, שהנה רץ ועולה למדריגה עליונה, והנה שב

ויווד אל גשמויות עולם הזה, אבל כשכבר אינו יכול לרדת מרוב דביקותו, הרי הגיע הזמן להפשיט את גופו ולעלות אל עולם הגשמות, וכמו שאמר רביז"ל לפני הסתלקותו, שכבר מתגעגע להפשיט את גופו, כי איננו יכול לעלות יותר כל זמן שעדיין מלוכש בגוף גשמי, "ועל מדריגה אחת אינני יכול לעמוד" (שיחות הר"ן סי' קע"ט), ולכן אם "לא אוכל לצאת ולבא", סימן שכבר הגיע זמני להסתלק, והוי"ה אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה, והוי"ה מורה על ה' ובית דינו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"א סי' ב') כל מקום שנאמר "והוי"ה", הוא ובית דינו, ירדן נוטריקון יר"ד די"ן, כי תמיד היתה כל עבודתי להמתיק את מדת הדין, שלא תעבור ותרד על גשמות ישראל, חס ושלום, שזהו לא תעבור את הירדן הזה, ועכשיו שהגיע זמני להסתלק, צריך אני לעסוק בתיקונם מעולם העליון, והעיקר על ידי כל הלימודים הנפלאים שהשארתי בבנים ותלמידים שימשיכו את דעת דקדושה לדורות עולם.

ובבעל הטורים כאן יש רמז נפלא למעלת לימוד משניות בכל יום, כי "ולבוא" כתיב מלא ו', רמז לו' סדרי משנה, שלא אוכל עוד לבוא "בששה סדרי משנה", ואם אי אפשר לבא עוד בזה העולם בלימוד משניות, זהו סימן שהגיע כבר הזמן להסתלק, ולכן כל זמן שאדם זוכה לימים ושנים בזה העולם, עליו למלאות אותם עם הרבה לימוד משניות, כי משנה אותיות נשמה, ועל ידי לימוד משניות זוכים לזיכוך וטהרת הנשמה, והשם יתברך יזכינו להיות מקורב לצדיקים אמותיים, ולהמשיך דרכם ודעתם הקדושה בעולם, עד שנזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת נצבים וילך ה'תשס"ט

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רי"א המדבר ממה שנוסעין על ראש השנה לצדיקים, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, מה שהעולם נוסעין על ראש השנה לצדיקים, כי עיקר המתקת הדינין אינו אלא על ידי קדושת וטהרת המחשבות, כי שם שרשם, כמובא בזוהר (פקודי רנ"ד:), כולא במחשבה אתברירו, ואי אפשר לבוא למוחין זכים

אלא על ידי התקשרות לצדיקים, כמו שכתוב (שמות י"ג) "ויקח משה את עצמות יוסף", 'משה הוא בחינת מוחין, ויוסף הוא בחינת צדיק', היינו שאין שלמות למוחין אלא על ידי התקשרות לצדיקים, וראש השנה הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר את מחשבתו כדי להמתיקם, ובשביל זה נוסעין לצדיקים, כדי לזכות לקדושת המחשבה, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הגה כל אחד ואחד רוצה לזכות לקדושת ומהרת המחשבה, שיזכה תמיד לחשוב מהקדוש ברוך הוא, ולא יסיח דעת ממנו יתברך לאף רגע, שזוהי מדרגת (תהלים ט"ז) שויתי הוי"ה לנגדי תמיד, ואיתא בתחילת השולחן ערוך (אורח חיים סי' א') שהוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים, והוא מדריגה עליונה מאד, וכמו שפירש הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את הפסוק (תהלים ל"ב) אשרי אדם לא יחשוב הוי"ה לו עון, אשרי מי שאוחז במדריגה זאת, שאם לא יחשוב מהשם יתברך איזה רגע קל, זה לו לעוון גדול, כי בזה תלוי עיקר שלימות האדם, שהרי במקום שאדם חושב, שם הוא ממש (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' כט), אבל לא כל אחד זוכה לדעת הדרך להגיע אל המדריגה הזאת, כי מוחו מסובב עם כל מיני מחשבות של גשמיות עולם הזה, ולפעמים נופל לתאוות רעות והרהורים רעים, רחמנא ליצלן, וזה נקרא התגברות הדינים, כי דין הוא הסתרת פני ה', שבמקום לראות את גילוי אלקותו יתברך, שהכל חסדים ורחמים גמורים, הוא רואה גבורות ודינים, ונדמה לו שמן השמים נוקמים בו ומבקשים רעתו, חס ושלום, ולכן עיקר העצה לזכות למהרת המחשבה והמתקת הדינים הוא על ידי התקשרות לצדיקים, כי הצדיקים פותחים עיני האדם לראות החסדים והרחמים שהקדוש ברוך הוא עושה עמו בכל עת, ומלמדים אותו דעת, שהקדוש ברוך הוא מרחיב לו הרבה גם בתוך תוקף צרותיו, והצדיקים גם פותחים את פה האדם להתפלל תמיד אל הקדוש ברוך הוא על כל מה שצריך, ומלמדים אותו לפרש כל שיחתו לפני השם יתברך בתמימות ובפשימות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ועל ידי זה לאט לאט נטהר לבו ונתקדש מוחו עד שזוכה לראות פני ה', ולהפוך הדינים והגבורות לרחמים וחסדים, ולכן אשרי הזוכה להתקרב ולהתקשר אל צדיקים אמיתיים שבדור באמת.

והגה עיקר הזמן המסוגל לזה ביותר הוא ראש השנה, כי בראש השנה מתאחדים שלשת הראשים ביחד, "ראש" האדם, אצל "ראש" בני ישראל שהוא הצדיק, ב"ראש" השנה (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' צ"ד), ואז הזמן מסוגל לטהר ולקדש ה"ראש" שלו על ידי קדושת "ראש" הצדיק, כי בבואו אליו ב"ראש" השנה, שאז כולם צועקים "המלך", וממליכין עליהם את מלך מלכי המלכים הקדגוש ברוך הוא, באותו עת נקבע בלב ומוח האדם אמתת מציאותו יתברך לכל

השנה כולה, כי הכל הולך אחר הראש, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עירובין מ"א.) בתר רישא גופא אזיל, ולכן הוא דבר גדול מאד להיות אצל צדיקים אמיתיים על ראש השנה, כי הצלחת כל השנה תלוי בראש השנה, ומראש השנה נמשכות השפעות טובות על כל השנה כולה.

וזה עוצם מעלת הנסיעה לציון רביז"ל על ראש השנה, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן (הולין ז:), וכשבאים לציון רביז"ל על ראש השנה, רביז"ל עושה תיקונים נפלאים עם כל אדם יותר מבכל השנה כולה, וכמו שאמר רביז"ל בפירושו (חיי מוהר"ן סי' ת"ז), שאפילו אותם אנשים שקשה למצוא להם תיקון כל השנה, אבל בראש השנה גם הם מקבלים תיקון, כי רביז"ל כמו "עורך דין" בעד נשמות ישראל, שממליץ טוב בעדן לפני אבינו שבשמים, ודן את כולן לכף זכות. ורביז"ל ביקש מכולם להיות אצלו על ראש השנה, איש בל יעדר, וצוה לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקורב אליו, יהיה על ראש-השנה אצלו, לא יחסר איש (שם סי' ת"ג), ורביז"ל דיבר מזה הרבה בראש השנה האחרון שלו, שבועיים לפני הסתלקותו, ומזה הבינו כולם שרצונו שנהיה אצלו בראש השנה גם אחר הסתלקותו (שם סי' ת"ז), וגם הפסוק שמביא רביז"ל בתורה זו מענין התקשרות לצדיקים, הוא התקשרות אל קברם וציונם הקדוש, וכמו שכתוב (שמות י"ג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, ומפסוק זה לומדים שהיו לעם ישראל קברי צדיקים עמהם כל ארבעים שנה במדבר, כי כמו שלקחו עצמות יוסף, כן לקחו עצמות שאר כל השבטים (כמו שפירש"י שם), ולכן צריכין לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות אצל ציון רביז"ל באומין בימי ראש השנה הקדושים, ועל ידי זה בוודאי נזכה לפעול שנה טובה ומבורכת, ונזכה לקדושת וטהרת המחשבה באמת, אשר הזוכה להיות אצל ציון רביז"ל בראש השנה.

וקישר מוהרא"ש ג"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר גורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (דברים כ"ט) אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושופריכם כל איש ישראל, ודקדקו כל המפרשים מהו "ראשיכם" ואחר כך שבטיכם זקניכם וגו' כל איש ישראל, על מי קאי "ראשיכם" (עי' פירש"י ורמב"ן ועוד), והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל יש לומר שפסוק זה מרמז על קדושת ראש השנה, שאז מתאחדים שלשה ה"ראשים" ביחד, "ראש" כל יהודי, אצל "ראש" בני ישראל שהוא הצדיק, על "ראש" השנה, וזהו אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם וגו', "נצבים היום" סובב והולך על ראש השנה (עי' זוהר בא ל"ב:), שביום ראש השנה כולם עומדים ונצבים לדין לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וצריכין להתאסף אז אצל צדיקים לזכות לקדושת וטהרת המחשבה, ולזכות בדין, שזהו מה שפירש"י, מלמד שכינסם משה לפני הקדוש ברוך הוא ביום מותו להכניסם "בברית", כניסה "בברית" הוא כניסה בקדושת וטהרת המחשבה, כי עיקר תיקון הברית תלוי בזה, וביום מותו דייקא, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, ולכן

ביום מותנו יש לצדיק כוח מיוחד להוריש לנשמות ישראל קדושת ומהרת הברית והמחשבה, וגם לאחר מותו כשמתאספים על קברו יש לו כח זה. וזהו אתם נצבים היום כולכם וגו' "ראשיכם", היינו כל שלשה הראשים שלכם ביחד, לעברך בברית ה' אלקיך וגו' למען הקים אותך היום לו לעם וגו', כי על ידי שבאים אל הצדיק זוכים לקדושת ומהרת המחשבה, שהוא תיקון הברית, וזוכים להיות עם נבחר לקדוש ברוך ה', והקדוש ברוך הוא יזכה את כולנו להיות על ציון רביז"ל בראש השנה, ונזכה לקבל שנה טובה ומבורכת, שנת גאולה וישועה לכל נשמות ישראל בכלל ובפרט, אמן ואמן.

